

КОРОТЄЄВ Дмитро,

*Студент факультету комп'ютерних наук і технологій
Національного авіаційного університету, м.Київ*

СОЦІАЛЬНІ ПРОЄКТИ У ПОДОЛАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ КРИЗОВИХ СТАНІВ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Події останнього часу набули форм життєвих викликів для всіх і кожного з членів українського суспільства. До викликів військового, економічного, соціального, соціокультурного додаються ще особистісні виклики психологічного, духовного, морального плану. Це може бути викликано різними причинами, від стресів на роботі до втрати близької людини, такими як безробіття, насильство, наркоманія та інші. Ці проблеми руйнують життя людей і, часто призводять до кризових станів, які у свою чергу, впливають на життєдіяльність усього суспільства.

Суспільство як соціальна система не може не тільки забезпечити свій розвиток, але й зберегти себе як цілісність, якщо не буде сприяти й підтримувати свого громадянина, людину, без якої говорити про соціум як цілісність немає сенсу.

Поділяємо думку вітчизняного філософа Є.Андроса, який зазначав: «Потрібно завжди пам'ятати, що негативне у людському естві та світові людини завжди було, є й буде. Але, по-перше, треба постійно думати над тим, як мінімізувати його, поставити у чіткі обмежувальні рамки. А, відтак, думати про необхідні антропокультурні механізми й способи облаштування буття, які б цьому сприяли» (Андрос 2009, 4).

Одним із таких сучасних механізмів, на нашу думку, є соціальне проектування. « На сучасному етапі розвитку суспільства важливу роль у діяльності соціальних сфер відіграють технології прогностичних досліджень і соціального проектування, завдання яких полягають у виробленні організаційних моделей вирішення

соціальних проблем та координації механізмів їхньої реалізації» - підкреслює Г. Клешня (Клешня 2017, 56).

Соціальні проекти - це ініціативи, спрямовані на вирішення соціальних проблем та поліпшення якості життя людей. Їх мета полягає в тому, щоб допомогти людям, які потрапили в складні життєві ситуації, забезпечити їм необхідну допомогу та підтримку. Соціальні проекти можуть бути різними за масштабом та напрямком, але всі вони мають одну спільну мету – допомогти людині вирішити нагальні проблеми свого буття.

На думку видатного українського філософа С. Кримського, «досвід майбутньотворення та конструювання в сучасній цивілізації показав, що здійснення актів переходу від теорії до практики, від минулого до майбутнього, від потенційного до актуального, від природного до штучного потребують діяльності особливого типу. Такою діяльністю і виявляється проектування та його головне концептуальне завдання - проект» (Кримський 2003, 6).

Соціальне проектування серед інших соціальних практик вигідно відрізняється тим, що визначальним експертом у його оцінці виступають не владні структури як замовники проекту, не політичні партії чи комерційні фірми, які забезпечують фінансування, а безпосередньо соціальні суб'єкти: певні соціальні групи, громада, об'єднання і т.п.

Одним з прикладів успішного соціального проекту є програма підтримки безробітних. Ця програма забезпечує безробітним не тільки фінансову підтримку, але й відкриває можливості для навчання та отримання нової професії. Це допомагає безробітним повернутися на ринок праці та забезпечувати себе та своїх близьких не тільки матеріально, але й відчутти й здійснювати себе як повноцінного громадянина соціуму.

Список літератури

1. Андрос Є. Людське ество та світ людини: від обмеження негативного до створення передумов ствердження позитивного. *Практична філософія*. 2009. №2(32). С.3-15.

2. Клешня Г. Соціальне проектування як спосіб майбутнєтворення в інформаційному суспільстві. *Вісник Національного авіаційного університету*. 2017. № 1 (25). С. 53–57.(Серія«Філософія. Культурологія»).
3. Кримський С. Б. Проект і проектування в сучасній цивілізації // *Метод проектів: традиції, перспективи, життєві результати: Практико-зорієнтований збірник / Науковий керівник і редактор І. Г. Єрмаков. - К.: Департамент, 2003. - С 6-15.*